

Nr 130

Av herr **Lindström**, om förhöjt anslag till bidrag till anordnande av erkända vårdanstalter för alkoholmissbrukare m. m.

Sedan många år tillbaka har å riksstaten funnits ett anslag med reservationsanslags karaktär, Bidrag till anordnande av erkända alkoholistanstalter (erkända vårdanstalter för alkoholmissbrukare). Det var väsentligen tack vare tillgången på detta anslag, som socialstyrelsen hade möjlighet att åvägabringa den utvidgning av beståndet av erkända anstalter, som ägde rum särskilt under 1930- och 1940-talen och medförde en ökning av antalet anstalter från sex med tillhoppa 179 vårdplatser till sexton anstalter med tillhoppa 855 vårdplatser.

En fortsatt utvidgning av nykterhetsvårdens anstaltssystem har varit påkallad sedan flera år tillbaka. Under den del av året, då tillströmningen av vårdbehövande är störst, dvs. den mörka årstiden, har det nämligen allt emellanåt förekommit svårigheter för socialstyrelsen att anvisa omedelbart tillgänglig vårdplats även i mycket trängande fall. Dessa svårigheter ha skärpts sedan ett halvt år tillbaka, då efterfrågan på vårdplatser började visa en påtaglig ökning. Att omläggningen av den allmänna nykterhetspolitiken från och med den 1 oktober 1955 kommer att medföra en ytterligare stegring av anspråken på vårdplatser, åtminstone under en övergångstid av obestämbar längd, synes man i varje fall ha att räkna med såsom en mycket trolig eventualitet.

I betraktande härav bör det finnas möjlighet att utan större omgång ordna nya vårdplatser för alkoholmissbrukare. Den för staten ojämförligt billigaste utvägen härtill är att dessa vårdplatser komma till stånd genom anordnande av nya erkända vårdanstalter. Det anslagsbelopp å 100 000 kronor till Bidrag till anordnande av erkända vårdanstalter för alkoholmissbrukare m. m. som upptages i statsverkspropositionen, lämnar emellertid icke tillgång till någon ny anstalt utöver den i propositionen omnämnda Alnöanstalten.

Det bör dock allvarligt beaktas, att det även på andra håll i landet, där vårdanstalter för alkoholmissbrukare icke ha blivit anordnade, finns ett stort behov av sådana anstalter och ett stort intresse för att medverka till att sådana komma till stånd. Så är bland annat fallet i Jämtlands län, där det föreligger en plan om att aptera en förutvarande sjukvårdsinrättning för detta ändamål. För den härför erforderliga omdisponeringen av inrättningens byggnad samt till bostäder för befattningshavare vid den tilltänkta

vårdanstalten skulle erfordras statsbidrag från anslaget till Bidrag till anordnande av erkända vårdanstalter för alkoholmissbrukare. Det föreligger veterligen liknande behov på andra håll i landet. Detta anslag bör därför höjas avsevärt utöver det av Kungl. Maj:t föreslagna beloppet.

Socialstyrelsen hade med beaktande av de för styrelsen kända behoven föreslagit att anslaget skulle upptagas med 470 000 kronor. Under hänvisning till vad ovan anförts och i betraktande av att anslaget skall vara tillräckligt för att tillgodose alla de behov som kunna uppkomma under den kritiska tiden intill den 1 juli 1957, hemställer jag,

att riksdagen måtte höja anslagsbeloppet till Bidrag till anordnande av erkända vårdanstalter för alkoholmissbrukare m. m. till 470 000 kronor.

Stockholm den 24 januari 1956

Helge Lindström